

УЖИ

Силата да събдваме

Брой 106/2013
година XI
Цена 3,90 лв.

Разговори за
баланса в тялото

Дайте на децата
биоградинка

Новите
богомили

Енергийните обвивки в йога

Това е откъс от списанието.

Цялото списание може да намерите в Библио.бг

www.biblio.bg

✿ Системата
Диамантено дърво

стр. 26

✿ Отворете вратите
към сугестопедията

стр. 30

✿ Детето в мъдростта
на Ведите

стр. 44

На корицата:

Тялото говори

Често имаме ситуации, в които сякаш не сме в това тяло – сякаш прелита край нас птица и ние с нея летваме в небето. По правило тогава по гърба си чувстваме излички. Напуснали сме себе си. Възприели сме света си с някое от своите по-фини тела.

Посветихме този брой именно на опита, който придобиваме във фината наша същност. Тя е на наше разположение всеки час, всеки миг – и от нас зависи да се възползваме от възможностите ѝ. Интуиция, предчувствие, шесто чувство – все синоними на способността си да предугаваме и да се свързваме с познанието в себе си.

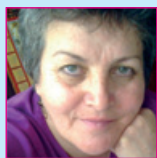
Един от пътищата към тази сила е да я познаваме от малки. Има примери за такива системи по цял свят. Ние избрахме българската – сугестопедията. Тя отключва творческото начало и го прави силно за цял живот. За сравнение надникваме и в Индия. Гурукула е място за активиране на добродетелите. За свързване със себе си, но с помощта на традицията.

Този брой учи на това да разпознаваме езика на тялото. Но ние всъщност имаме много тела. Сетивни сме, разпознаващи добро и лошо, многоизмерни. Време е да го превърнем в истина за себе си. Да го приложим.

Разговорите с дърветата лекуват

Лечението с тяхна помощ се нарича *дендротерапия* и съществува наистина от древни времена. Първи го прилагали друидите. Свидетелства за това има в Индия, Китай, Русия, Африка и Америка. За силата на дърветата са знаели и нашите богомили.

Маргарита Ненчева

Много обичам да ходя до Етрополския манастир – там дърветата наистина зареждат с положителна енергия! Най-вече през лятото там е страхотно – хлад, тишина, птички; просто красота! А като презърнеш дърво, чувстваш прилив на енергия, сила, спокойствие...

Наса Николова

Винаги човек може да получи катарзис точно чрез природата. Когато имаш допир с дърво – стига то да е твоеето дърво, се чувстваш по един неповторим начин. Освен че се зарежда, човек получава наистина прилив на позитивна енергия. Точно това е дар от Бог, най-велик от всичко и от всекиго.

Тези, които отварят вратата

Знаете ли, че дервиш – това е дума, чийто корен значи врата. От врата на врата живеели дервишите, но и врата към висшето отваряли. Те не просели – каквото измолвали, на други бедняци го гарявали. А наистина сами били по-бедни от най-бедните. Защото основата на философията им е именно аскетизмът.

Димитър Пъшков

В Египет, в едно бегуинско селище в Сахара, ни представиха танц на дервиши. Те постоянно се въртят, но само на единия крак. Имаше нещо магическо в това. Имаш чувството, че танцьорите изпадат в транс. Дервишите са монаси, викани в домовете, в които са влизали плъховете или змии, за да ги изгонят. Те са го правели с танците си и са успявали. Змиите или гризачите бягали.

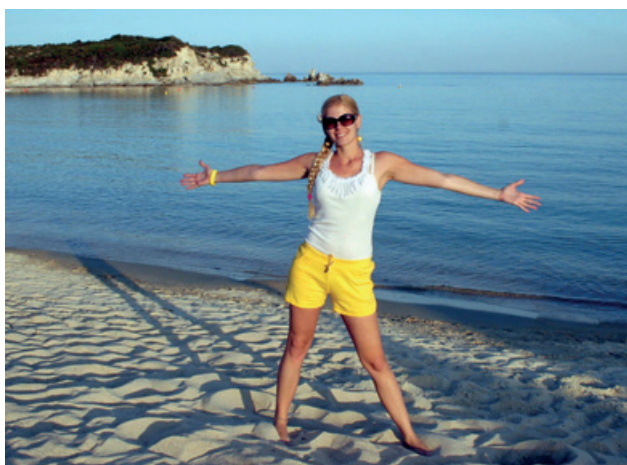
facebook

Посетете „Усури“ във фейсбук. Нека сме приятели и в това виртуално пространство. Коментирайте темите, споделете идеите си.

☉ Семинар за здравословното на 9 юни

Храни ни и личният път

Третият семинар „Здравословно хранене“ ще говори чрез примерите

Всеки човек има своята пътека към здравословното

Калоян Гичев, Стефи Божилова, Диана Митева, г-р Грандева – Всички те са безкрайно интересни в осъзнаването на своята реалност, в постигането на истински синхрон с телата си, с желанията си. В кръга от преживявания своята пътека в софийската „Идея Вита“ ще добавят още Камелия Костадинова, Евгения Трофимчук, Веселин Станков.

Неотдавна пък „Здрав живот“ – интернет страницата, която стои зад това събитие, организира и конкурс „Моят път към осъзнатото хранене“. Няколко от получените творби публикуваме на стр. 74. Този конкурс се превърна в трамплин към семинара. Затова ще ни е още по-интересно да сме участници в това събитие и да видим обрисуван личния път на споменатите имена. Калоян например наскоро сподели на интернет страницата на „Здрав живот“: „Мирът, радостта и доброта са толкова чудесни и храненето с млечни продукти или отказването им е само повод да помислим, да се проявим, да благодарим и да бъдем малко по-добри.“ Това е и неговата философия – дълбоко свързвайки се със себе си, сами да достигнем мъдрия избор, всъщност мъдрия извор, който ни дава правилната храна. Винаги се радваме и на енергията, която пръска Веско Станков, когато разпространява принципите на суровоядството. *Soul Kitchen* е един от начините да материализира тази идея. Стефи пък дава на идеята за здравословно и осъзнато своята усмивка. Сега има опита на тримесечен период, прекаран на живи, пълноценни

сокове... Сигурно ще говори за това на слънчевата среща в деня на семинара, но откъде започва процесът на осъзнатото хранене, попита я „Усури“. Както винаги слънчево ни отговори Стефи...

**Според Стефи Божилова
чрез храната изявяваме себе си**

„За мен процесът на съзнателно хранене започва с Любовта към себе си. На първо място. Колкото и клиширано да звучи, съм се убедила, че ако човек не се научи да обича и да уважава себе си и мисията на душата си в това физическо тяло, няма да го вълнува какво яде, колко яде, каква енергия вкарва в себе си. Да си съзнателен в храненето, за мен означава да се отнасяш със себе си като с храм – да пристъпваш в него с тишина и уважение, да го почитваш, да даваш най-доброто от себе си. За себе си. И тъй като всичко започва отвътре навън, по този начин ти помагаш на животните, на природата, на планетата и с личен пример – на останалите хора.“

Дни на розата в нас

Розата е молитвата на България – толкова красиво цъфти и толкова фино събира ведно нашите радост, стремление и изящество. Ако има нещо, с което българите да се обединяват, това е розата. Както розата разцъфва, така и ние проявяваме себе си – сигурно затова Дните на розата се случиха без никаква организация. В един и същи момент **Ваня Стойчева** покани в края на май в център „Гайа“ приятелите си на ритуал, наречен „Разцъфване на триединната роза“, а пък **Стефи Недевска** ни напомни, че розата е и символ на плана на душата, който в нас разцъфва също толкова елегантно. Нейният семинар „Пътят на розата – от полето до сърцето“ е на 15 и 16 юни в Казанлъшката долина. А ние просто ви даряваме тази роза, снимана от **Деница Дабижева**. Нека и във вас разцъфне свещения дар на красотата, който всички получаваме на тази земя!

Даїте на децата пространство

Да учат, да се смеят и да бъдат пълноценни във връзката си със земята – към това ги води инициативата „Биоградинка“

Първите две биоградинки се родиха миналата година – едната в двора на Дома за деца в неравностойно положение в Драгалевци, а другата – в училището за деца с увреден слух „Проф. Денчо Денев“. И тази година създателите им от „Агролинк“ искат да дарят на децата тази радост да общуват със земята. „Биоградинка“ има и още един нов приятел – **Людмила Атанасова**. Красотата от българските планини предложи тя на ценители, за да се увеличат средствата за семена и инструменти, с които после да се работи в училищата. Благотворителната изложба на Людмила в „Слънце Луна“ показва свършени мигове, които младата жена е запечатала с фотоапарат в нашите красиви планини. Нали любовта към земята после се превръща в любов към природата! Любов свършена.

Родена е на брега на морето, във Варна, но

все гледа към Пирин и Стара планина. Рядко не обува планинските обувки в събота и неделя. Харесва ѝ чувството за свобода под звездите. „Става ми чисто и... голямо“, сама споделя. Превърнала е планината в ритуал за себе си. Сигурна е, че „горе“ хората стават по-добри, по-лесно общуват и по-лесно изказват себе си.

В инициативата „Биоградинка“ поискала да се включи, водена от желанието си да помага на добрите идеи – сама тя работи във фондация „Помощ за благотворителността в България“. „Трябват авторитетни фигури и децата ще ги последват“, смята Люси. Да им предложим да научат уроците на земята – да видят как храната може да е чиста и да ги обогатява, а не разболява. По пътя към тази мечта Людмила Атанасова сподели и с нас няколко от своите свършени мигове в планините. А на тази снимка е между два пирински върха – Яроварника и Зъба.

**Планински
котенца, ре-
зерват „Черве-
ната стена“,
Родопите**

Растяха на са-
мата пътека,
по-надолу имаше
единични добре
разцъфнали, кои-
то някой грижли-
во беше оградил
с камъчета – да
не ги стъпчат
туристите. Тези
се открояваха
– цели четири
неразтворени в
прекрасно наси-
тено лилаво.

**Пътят
към хижа
„Тъжа“ от
едноимен-
ното село**
Вървиш под
зелен тунел
от току-що
разлистена
гора и не
искаш да
свършва...

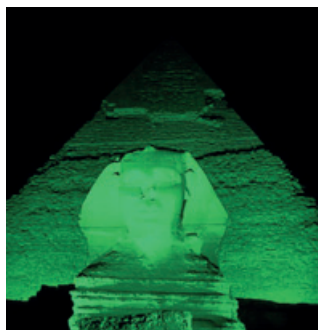
Нарисуван от природата

Плодът хала е като сънищата, в които минаваме под дъгата... На вкуса му се радват в Микронезия, а ние гадаем и сравняваме повърхността му с ананас, а вътрешността му – с приказка, която сме сънували...

Звезда в съзвездие Скорпион вече носи името на свети Афанасий. Отец Афанасий Сахаров е назначен за епископ в гр. Владимир през 1921 г. На следващата обаче е арестуван и прекарва близо 30 лета по затвори и лагери. Заг решетките отец Афанасий съставя службата „На всички руски светци“.

Духът на Свети Патрик „окичи“ тази година и пирамидата в Гиза – зелена е и тя, и сфинксът пред нея... Денят на светеца отпразнуваха с танци не само в Дъблин, Корк и Лимерик, но и в Токио, Прага, даже Буенос Айрес. Никъде църквата не е сред организаторите... Ирландците изпускат духа от бутилката. После го ловят цяла година :-).

17 хиляди лица на работещи в „Търкиш Еърлайнс“ украсиха огромен „Боинг 737“. Четири месеца били нужни да се изработи необичайният „пъзел“, самолетът, облепен с него, разнася усмивките на служителите из целия свят. Неотдавна „Търкиш Еърлайнс“ бе обявена за авиокомпания на годината.

На поклонение в един забравен свят

„Отново и отново се опитвах да се концентрирам по време на **медитация**. Често имах грандиозни видения. Но имах тайното чувство, че тази фаза беше само изкушение – опасно, защото затваряше човек и го караше да се възгордее и да стане суетен. Тази гордост, породена от виденията на човек, трябваше внимателно да се изчисти, както и цялото вътрешно замърсяване, цялото неспокойствие, цялото умствено замърсяване.“ (*Вамангас*)

Валтер Айглиц (1892–1976), наричан още *Вамангас*, е австрийски писател, поет и индолог, завършил история на религиите. През 1975 г. получава почетна докторска титла от Университета в Лунд. Малко преди Втората световна война, воден от непреодолим копнеж, Айглиц заминава за Индия, за да опознае нейната гревна култура и религия. Междувременно избухва войната и като австрийски гражданин той е затворен в затворнически лагер. Там среща своя гуру Свами Сагананга, който продължава неговото обучение през цялото време на пленничеството му.

След като е освободен през 1946 г., Валтер Айглиц получава посвящение в тра-

дицията Гаудия ваишнализъм от Бхакти Хридая Бон Махарадж. Завърща се в Европа и се установява в Швеция, където изнася лекции, води курсове и пише книги, за да разпространява знанието от свещените книги на Индия на език, достъпен за Запада. През цялото време Сагананга му помага, като му предоставя материали и го напътства.

Така се ражда и „Непознатата Индия“ – автентичен пътепис за едно духовно търсене, което впечатлява най-вече с откровеността на автора при опитите му да осмисли теорията и да приложи на практика ученията на жива духовна традиция, непозната за Запада.

В Индия Валтер Айдлиц искрено търси отговорите на вечните екзистенциални въпроси: *„Кой съм аз? Защо страдам? Как мога да се освободя от страданието? Откъде идвам и накъде отивам?“* Най-древните свещени писания на човечеството – Ведите, определят задаването на тези въпроси като начало на човешкото съществуване.

Личната одисея на Айдлиц се развива в Хималаите, в тропическите джунгли и по бреговете на свещени реки. Но това е пътуване и в истината и любовта. Затова и пребиваването в Индия на австриец от еврейски произход се превръща в мистично преживяване, в едно постоянно откриване и изследване, водещо до преоткриване на нас самите, на заобикалящия ни свят и на неговия източник.

„Човек трябва да работи за спокойствието, подобно на пътуването към брега на непознатото море, и там, на този бряг, трябва да стои и чака, заслушан и отдаден, докато Божественият свят приеме човека в живота си – ако го реши.“ („Непознатата Индия – на поклонение в един забравен свят“)

Книгата на Айдлиц е издадена у нас от Българска Веда Асоциация.

Пътешествие

Мечта

Традиция

Зора

Мигът е съвършенство (Нели)

**Библио.бг - платформа за електронни книги и
списания**

Чети каквото обичаш!

www.biblio.bg

